

و ده

کنفراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی

دفتر سرود ها

بیاد بود بیستمین سالگرد شانزدهم آذر

بخاطره ناصر قندچی ، مصطفی بزرگ نیا و آذر شریعت رضوی

بیاد پرسکوه همه رزمند گانی که در مبارزه
علیه رئیس فاشیستی و دست نشانده شاه در
زندانهای اشکجه گاههای و میدانهای
شیر دلیرانیه با سرود زندگی بر لب
در راه آرمان بزرگ خلق
جان دادند و تسليیم نشدند
تقدیم میشود .

کشف راسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی
۱۳۵۲ آذر ۱۶

شانزد هم آذر

بارد یگر شانزدهم آذر آمد و سر بسر

جنېش دا نشجوئي اپران پخون شهیدان

درره خلقمیان خورد ۵ سوگند

که تا اخرين نفس، اخرین نفس،

کوشیم و بشکنیم دیواراين قفس

درره ازادی اپریل ۱۳۹۰

شريع ترضوی قند چی بزرگ نیا

گشتند شهید در ره ستیزه با ارجاع

خون آنها نه سال همبستگی مارا

و حکم کرد و استوار با جنیش تود هما

پیک دل و پیک جان متعدد

در ره انسان بیگانگا

تا انقلاب ایران پیش روید تا سرانجام

شریعت رضوی

گشتند شمپیں

خون انها

تا انقلاب ایران پیش رود تا سرانجام

سی تیر (بیاد شهیدان سی تیر ۱۳۳۱)

بسیا تا بیاد شهیدان تیر
که رفتند در راه فتح و امید
بدان اخترانی که افروختند

پیا کنیم پر جسم خشم و کین را
بی افکنیم زند هگانی نویسن
خوش ما بر کنند بنای بیداد
بسر رسد این نبرد آخرین

دمد لالهای از دل کوه و دشت
بیاد عزیز شهیدان ما
خوشد کنون آتش انتقام
زهر گوشه خاک ایران ما

پیا کنیم
.....
خوش ما
بسر رسد این نبرد آخرین

قطره‌های خون (سرود شهیدان)

آنها رفتند ولیکن	بازاین دو خمیم پلید
از هر قطره خون	از گلستان خلق
در بستان نم خلق	گلهای تازه رسس
زان پستا کون	از هر راس شرسود
هزاران گل شکت	لا لا لا
نم خلق جاویدان است	باز منع خشی عظیم
دشمن سرنگون	در دل خورد و پیر
پیکاری قهر آمیز	جو شان و گشت و به پیش
راهی بس گلگون	قاطع تر رونمود
ملواز خیز وافت	لا لا لا
لا لا لا لا لا	آنها رفتند ولیکن
	از هر قطره خون
	در بستان نم خلق
	زان پستا کتون
	هزاران گل شکت
	نم خلق جاویدان است
	دشمن سرنگون
	پیکاری قهر آمیز و
	راهی بس گلگون
	ملواز خیز وافت
	درجahan به ازاین راهی
	بهر مانیست بهر مانیست
	را هما جزره خلق چیست

تا قهر انقلاب رهنمون ماست
تا عشق تود ها در وجود ماست
فتح آخرین بیشک از آن ماست
تا اتحاد ما برپا برپا است (۲)

شہید جنگ

یتل سے یہ کل

بتیرگی ها زدی تو صیقل

خاطرت در دل جاودان شده

نام تو جاری بزرگان شده

شارتود رود

بنام تو سر رود ما (۲)

پیمان ما با تو ناگستنی است

بیکار تو درهم ناشکستنی است

چون مسلح است رسم نبرد تو

صبح پیروزی باشد از آن تو

شکست دیروز ، تلاش امروز

نوید فردا ، فردای پیروز (۲)

خون تو جوشد در وجود ما

قهر تو باشد رهندود ما

شارتود رود

بنام تو سر رود ما (۲)

جنگل

جملگی گشته بهرا نقلاب آماده
از جنگل تا سیه کل خصم از پا افتاده
میا مدم بگوش پر جوش و پر خروش
نغمه شلیک رگبار مسلسلها
از قلب تاریک وا ز اعماق جنگلها
لا لا لا

استعطر یکسو ارجاع با او
سوی دیگر خلق و دران قشدان شجو
جنبیش خلق نافذ در هر بزن و هر کوه
کارگر بزرگران روش نفکران هم صف
همد وشن خلق میهن جملگی جان بر کف
لا لا لا

ره پر پیچ و خم آیند روشن
از سختی از قربانی از مرگ نهرا سیم
تا پیروزی را بیشک از آن خود سازیم
حیدر پیدا شد کوچک برپا شد
ژاهی گلگون از خرداد خونین میسر
بی گیرشای هموطن پویش تا با آخر
لا لا لا

اتحاد ، مبارزه ، پیروزی
توده پرشور دانشجویان
اکتون دیگر رشد جنبش خلق خواهد
که اتحاد ما محکمتر گردد
در ره انقلاب ایران
مرگ بر ارتضاع شاه دیواساء
مرگ برای امپریالیستها با گلی غولها
بیگنیزی ما در مبارزه
صد چندان باید رفیقان
مبارزه را چون بپیش رانیم
نابود گردانیم امپریالیسم رتجاع
بیروزی با میاست
زیرا که پستیم با انقلاب خلق پیطان
را سازمان ما کنفرانسیون
مستحکم گردانیم ضد ارتضاع
رهنمایون ما هماره یاشد
اتحاد مبارزه پیروزی اتحاد مبارزه پیروزی

دانشجو

بنیروی خلاق علم و هنر
درخشان نما زندگی
قیود عقب ماندگی
گسل با فشرده صفات اتحاد

بربا خیز با هم آمیز
علم و زندگی را ای جوان
دانشجو با نور علم
روشن کن راه صلح جهان" (۲)

شد ه خالک ایران ما غرق خون
بدست جنایتگران
بنیروی دانش کسیم سرنگون
برپا

علم
دانشجو

روشن کن راه صلح جهان" (۲)

گلاریم در خدمت اجتناب
همه دانش و جدّ و جهد
برای وفای بعهد
بسان "سه دانشجو" آماده ایم

برپا
علم
دانشجو

روشن کن راه صلح جهان" (۲)

کل کندم

بصرا رفتم و زمین را کندم (۱)
 ز درد و پر بلائی بزرگی مبتلای " "
 دلی درستینه دارم میال مرد
 اکر صد سال ندانی اسیر خان بمانی
 کل حسرت بدل می نشانم (۲)
 قربان دستان پر پینات آن دل
 پر کینات (۲)

دراين عالم که جز ما فکر ما بود " "
 آخر در دل حسرت بمیرد دردت
 در مان پذيرد (۲)

به ارزندگی امانیامد " "
 همه صرا را خرم ببینم گل گندم ببین

شب و روز آمد و رفت از پسی هم
 ارباب وزمان تو خوردی تازیانه
 دلی دارم دلی در کشت گندم
 که رنجاند ه دلت را که برد دحاصلترا
 در آن روزی که خرمن میفشد انم
 بجوشان کینات را سپر کن سینه اڑا

سیم سودائی و سودا کجا بود
 بفکر خود خودت باش مکش آه و مگوکاش
 زمستان رفت و سرما ها سرآمد
 بهار اید بخانه زما گیرد نشانه

بر پای هموطن

یاران شدند گل گون کفن
 سرها گشته دور از بدن
 انقلاب دیگری زنوب پا کنیم
 از راه خلق ما دفاع کنیم
 در راه خلق کریم جان رهد صد ها نفر جلو پا نشد

بر پای بر پای هموطن
 از زندان ها از شکنجه ها
 اینک برای بار دیگر پیا شویم
 در راه خلق جان فدا کنیم
 در راه خلق کریم جان رهد صد ها نفر جلو پا نشد

امید فردا

دایم امید آنکه فردا پاک و زیبا

سرزند خورشید زندگی ها

روشنو بخشد این سرزمند ها

لا لا لا لای لا لای . . .

دراین دو روز زندگانی زندگانی

کربرای دل ما شرنک است

چونکه دل شیشه و غصه سنگ است

لا لا لای لا لای . . .

بیا خیزید نوجوانان پرزنیرو

پرورید در سینه خشم جوشان

سرد هید دزنه خانه دوشان

بیاری علم و دانش سعی و کوشش

در ره اتحاد ستمکش

بکسلیم زنجیر بربرگی را

لا لا لای لا لا . . .

بیاری خلق ایران ای رفیقان

برکنیم پایه کاخ دیوان

پاک و زیبا کنیم خان ایران

لا لا لای لا لا . . .

سرود شطره ۱ کنفد راسیون (تصویر کنکره لوزان)

از هنر جهان زندگی کرد
بسی هنر کرا زندگیست
گرچه اغدا نباشد
زندگی همه تی رکیست
بسایه پرچم و هنر
همه کنیم یک بیکر
ز پرتو دانش شود جهان
قرین بکام جا ویدان
باشتی بگرد بشیر
ز باخته ناخوار
چوگیتی اید یک راز فنون
جهانیان رادف رمان
به پای پای بدین سرود پرطین
به پیش بگام آهنیمن
به پیش پیش بجستجوی زندگی
برون ز جهل و تی رگی

زوزد باد

کفشه باره بکن راز کوه ها
 آنجا که می نه رخشد خورشید (۲۱)
 تا اتش در خون خود ناریم
 ما پیمان نفتح نه بردی داریم (۲۲)
 برگند این خانه بیداد
 بر فراز کوه های ایران (۲۳)
 انقلاب با پیروزی باشد
 بر فراز کوه های ایران (۲۴)

زوزد باد و باران و توفان
 برای پیروزی به سارفردا
 تا جان در تن و شورت رسید ارم
 از بای نشمنیم در راهی ^{کمر} بستم
 تسد و خلق چیرد شود روزی
 افراشته کردد پرچم انقلاب تا
 راد ما راد تسد دها باشد
 افراشته گردد پرچم انقلاب تا

قهرمانان

ای جوانان رفقا قه سرمانان
 باید برویم همکی بر خلف ایران (۲۵)
 از خون ما رفقا لاله روید
 بر لانه وكل بشود همه طاچون گلستان (۲۶)
 چون دم اوند سر عرازیم
 در رده خلق جان بیازیم
 یک پا ننهیم قدمو بعقب تا نم مرگ
 چون شهیدان سرفرازیم
 در رده خلق جان بیازیم
 یک پا ننهیم قدمو بعقبتا نم مرگ

خرب میشه در زندون
بابات خونه میاد خندون
لای لای لای گل آهن
باباتو دشمنا کشتن
شون دشمنا اونه
دشمنون غرقه در خونه
بخواب اروم تسوی بستر
مشه آتش تو خاکستر
که فردا شعله وز میشی
تو خون خواه پدر میشی
لای لای لای گل کی نه
زمین از کشته زنگی نه
زمین زنگی نمیمونه
دلت پر کی نمیمونه
بخواب اعیون عزاداره
که اعیون دخترداره
عروس من میشه دختر
جهون ایمن میشه یکسر

لای لای لای گل پسونه
بابات رفته دلم خونه
بابات امشب نمی آید
گرفتن بردنش شاید
بخواب آروم چراغ من
گل شب بموی با غمن
بابات شب رفته از خونه
که خورشید و بجنبونه
لای لای لای گل انجیر
بابات داره بیاش زنجیر
بیاش زنجیر صد خرواره
چشاش خواب و دلش بیدار
بخواب اروم گل خورشید
بابات حال سوره بر سید
بهش گفتم که شیری تو
بی او را می گیری تو
لای لای لای گل امید
باباتو برد هاند تبعید
دلی مانند کسوه داره
بچماش تا عصوداره
بخواب فردا سحر میشه
شب از عالم بدر میشه

چه کسی خواهد من و تو مانشوم

خانهاش ویران و عمرش نیست باد
تو اگر مـا نشوی خویشتمنی
هست برها ان فرا موشی من، فرا موشی من
هست برها ان بر جدائی تو، جدائی تو
همـا ه خلق همـا ه خلق، دشمن توبستیز
شورانـتـلاب بـرـپـا نـکـنـیـم
مشـتـرسـواـیـانـ رـاـ وـنـکـنـیـم
چـهـکـسـیـ بـرـخـیـزـدـ چـهـکـسـیـ بـاـدـ شـمـنـ خـلـقـسـتـیـزـدـ
همـمـ بـرـهـ خـیـزـنـدـ

www.iran-archive.com

هم چودریـاـ بـیـ کـرـانـیـ مـامـ طـوـفـانـیـ
مـهـدـ آـرـشـ مـهـدـ کـاـوـمـایـ آـشـیـانـ شـیـرـانـیـ (۲)
هم چـوـکـوـهـیـ پـرـتـوـانـیـ مـرـزـگـرـدـانـیـ
مـهـدـ مـزـدـکـ مـهـدـ بـاـبـکـ آـشـیـانـ شـیـرـانـیـ (۲)
هم چـوـاتـشـ شـعـلـهـ بـخـشـیـ پـاـكـ وـجـاـوـدـانـیـ
مـهـدـ سـتـارـ مـهـدـ حـیدـرـ آـشـیـانـ شـیـرـانـیـ (۲)
هم چـوـخـورـشـیدـیـ فـروـزانـ گـمـ وـتـساـبـانـیـ
مـهـدـ رـوزـیـهـ مـهـدـ بـسـهـرـنـگـیـ آـشـیـانـ شـیـرـانـیـ (۲)

انترناسیونال

تنها ما توده جهانی
 اردوی بیشتر کار
 داریم حقوق جهانی
 نه که خونخواران غدار
 غرد وقتی وعد مرگ اور
 بر رهیزان و دژخیمان
 در این عالم بر ما سراسر
 تابد خورشید نور افشا
 روز قطعی (۲)

برخیزای داغ لعنث خورد
 دنیا فقر و بندگی
 جوشیده خاطر ما را برده
 به جنگ مرگ وزندگی
 باید از ریشه براندازیم
 که نه جهان جور و بند
 انگه نوین جهانی سازیم
 هیچ بودگان هرجیز گردند
 روز قطعی جدال است

آخرین رزم مسا
 انترناسیونال است

نجات انسانها
 بر ما نبخشد فتح و شادی
 خدا، نه شه، نه قهرمان
 با دست خود گیریم از ادی
 در پیکارهای بسی امان
 تا ظلم از عالم برویم
 نعمت خود آریم بدست
 دمیم آتش را بکوبیم
 تا وقتی که آهن گرم است
 روز قطعی جدال است

DIE INTERNATIONALE

Wacht auf, Verdammte dieser Erde,
die stets man noch zum Hungern zwingt!
das Recht wie Glut im Kraterherde
nun mit Macht zum Durchbruch dringt.
Reinen Tisch macht mit dem Bedränger!
Heer der Sklaven, wache auf!
Ein Nichts zu sein, tragt es nicht länger,
Alles zu werden, strömt zuhauf!

:/: Völker hört die Signale
Auf zum letzten Gefecht!
Die Internationale
erkämpft das Menschenrecht!

Es rettet uns kein höheres Wesen,
kein Gott, kein Kaiser, noch Tribun.
Uns aus dem Elend zu erlösen,
können wir nur selber tun!
Leeres Wort: des Armen Rechte!
Leeres Wort: des Reichen Pflicht!
Unmündig nennt man uns und Knechte,
duldet die Schmach nun länger nicht!

:/: Völker hört

In Stadt und Land, ihr Arbeitsleute,
Wir sind die stärkste der Partei'n .
Die Müßiggänger schiebt beiseite!
Diese Welt muß unser sein!
Unser Blut sei nicht mehr der Raben
und der nächt'gen Geier Fraß!
Erst wenn wir sie vertrieben haben,
dann scheint die Sonn' ohn' Unterlaß!

:/: Völker hört

THE INTERNATIONALE

Arise ye prisoners of starvation,
Arise ye wretched of the earth.
For justice thunders condemnation,
A better world's in birth.
No more tradition's chains shall bind us,
Arise ye slaves no more in thrall.
The earth shall rise on new foundations,
We have been naught, we shall be all.

'tis the final conflict,
Let each stand in his place.
shall be the human race.
'tis the final conflict.
Let each stand in his place!
shall be the human race.

We want no condescending saviours
To rule us from their judgement hall.
We workers ask not for their favors,
Let us consult for all.
To make the thief disgorge his booty
To free the spirit from its cell.
We must ourselves decide our duty,
We must decide and do it well.

'tis the final conflict

Toilers from shops and fields united,
The union of all who work.
The earth belongs to us the workers,
No room here for those who shirk.
How many on our flesh have fattened,
But if the bloody birds of prey
Shall vanish from the sky some morning,
The golden sunlight will stay.

'tis the final conflict

L' INTERNATIONALE

Debout, les damnés de la terre,
Debout, les forcats de la faim.
La raison tonne en son cratere,
C'est l' éruption de la fin.
Du passe, faisons table rase
Foule esclave debout, debout
Le monde va changer de base,
Nous ne sommes rien, soyons tout.

Refrain

C'est la lutte finale,
Groupons-nous et demain } (bis)
L' internationale
Sera le genre humain.

II

Il n'est pas de sauveurs suprêmes:
Ni Dieu, ni César, ni tribun;
Producteurs, sauvons-nous nous-mêmes!
Décrétons le salut commun!
Pour que le voleur rende gorge.
Pour tirer l'esprit du cachot,
Soufflons nous-mêmes notre forge,
Battons le fer quand il est chaud!

Refrain

C'est la lutte finale

III

Ouvriers, paysans, nous sommes
Le grand parti des travailleurs;
La terre n'appartient qu'aux hommes,
L'oisif ira loger ailleurs.
Combien de nos chairs se repaissent,
Mais si les corbeaux, les vautours
Un de ces matins disparaissent,
Le soleil brillera toujours,

Refrain

C'est la lutte finale

DAS SOLIDARITÄTSLIED

Vorwärts, und nicht vergessen,
worin unsere Stärke besteht!
Beim Hungern und beim Essen
Vorwärts, nie vergessen
die Solidarität!

Auf, ihr Völker dieser Erde,
einigt euch in diesem Sinn:
daß sie jetzt die eure werde
und die große Nährerin.

Vorwärts, und nicht vergessen,
worin unsere . . .

Schwarzer, Weißer, Brauner, Gelber!
Endet ihre Schlächterei'n!
Reden erst die Völker selber,
werden sie schnell einig sein.

Vorwärts, und nicht vergessen,
worin unsere . . .

Wollen wir es schnell erreichen,
brauchen wir noch dich und dich,
Wer im Stich läßt seinesgleichen,
läßt ja nur sich selbst im Stich.

Vorwärts, und nicht vergessen,
worin unsere . . .

Unsere Herrn, wer sie auch seien,
sehen unsere Zwietracht gern,
denn solang sie uns entzweien,
bleiben sie doch unsere Herrn.

Vorwärts, und nicht vergessen,

Proletarier a l l e r Länder
einigt euch, und ihr seid frei!
Eure großen Regimenter
brechen jede Tyrannei!

Vorwärts, und nie vergessen,
und die Frage konkret gestellt
beim Hungern und beim Essen :
Wessen Morgen ist der Morgen?
Wessen Welt ist die Welt ?

DAS EINHEITSFRONTLIED

Und weil der Mensch ein Mensch ist,
drum braucht er was zum Essen, bitte sehr.
Es macht ihn ein Geschwätz nicht satt,
das schafft kein Essen her

Drum links, zwei, drei!
Drum links, zwei, drei!
Wo dein Platz Genosse ist!
Reih dich ein in die Arbeitereinheitsfront,
weil du auch ein Arbeiter bist.

Und weil der Mensch ein Mensch ist,
drum braucht er auch noch Kleider und Schuh!
Es mach ihn ein Geschwätz nicht warm
und auch kein Trommeln dazu.

Drum links, zwei, drei!
Drum ...

Und weil der Mensch ein Mensch ist,
drum hat er Stiefel im Gesicht nicht gern.
Er will unter sich keinen Sklaven sehen
und über sich keinen Herrn.

Drum links, zwei, drei!
Drum ...

Und weil der Prolet ein Prolet ist,
drum wird ihn kein anderer befrein,
Es kann die Befreiung der Arbeiter nur
das Werk der Arbeiter sein.

Drum links, zwei, drei!
Drum ...

www.iran-archive.com

**CONFEDERATION OF IRANIAN STUDENTS
(NATIONAL UNION)**

6 FRANKFURT 16

Postfach 16247 – West Germany

کنفراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی